

NÉMÁN IS DALOLNAK

PAP JÓZSEF

Mert vak voltam és kezem ügyefogyott
Méltó szavakért gyötröm a nyelvem
Ó Zláta asszony!
Rozsdás bordák rácsok kerekék közül
Kiszabadítottál három gráciát
Napfény zenél vasvilla-ág húrokon
Egi suhogás árad a térre
Vasvillaág-szárnyú angyalok szózata
A halhatatlanságról

(Némán is dalolnak a szénagyűjtőlányok)

Kétrét görnyedtél az ócskavastelepen
Rémisztő kép az elmúlásról
S ime érintésedtől a rozsdá lemállott.

LEGÚJABB DIVATJA SZERINT

(Maurits Ferenc képéhez)

P A P J Ó Z S E F

Utasunk a meggondolatlan a félküllős a vakmerő a bátor a nem
tudom milyen

Jogos tulajdonát azaz
hátra lévő oxigénadagját birtokba véve
tetőtől talpig
jobban mondva a feje búbjáig
begombolkozott

Legújabb divatja szerint
A szabázmesterségnek
Idejéből már nem tellett se érzelgős se elnéző se lenéző
búcsúpillantásra

mondjuk a
Gunarasi szélmalomra a zombori túróra a horgosi pirosaprikára
A nem-tudom-hová-való uborkafára (de se idő se hely a további
sorolásra)

A nagy utazók széles távlatával
elrugaskodott
(adieu!)
a futaki
határból

Ámulva csodálták meg a földhözragadt káposzták
E furfangos módját az eltávozásnak bebiztosítva
oxigéntartalékkal.